

МИЛОСЪРДИЕТО НА ГОСПОД

Дейвид Уилкерсън
9 Август 2010

В цялата Библия се чуват тези прекрасни думи, казани от много Божии служители: " Твоят Бог е жалостив и милостив, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с вярност, бавен да се гневи" (Изход 34:6, Второзаконие 4:31, Йона 4:02, Йоил 2:13, Римляни 2:04). Те са изречени отново и отново от хора като Мойсей, Йон, Давид, пророците и апостол Павел.

Някои християни може да се учудят, че Мойсей говори за милосърдието на Бог. В крайна сметка Мойсей е познат като законодателя, който даде строги разпоредби относно подчинението на Божия закон и предупреждаваше хората, че ако откажат да ходят в правдата, ще бъдат осъдени.

Мойсей обаче имаше и дълбоко откровение за милосърдието на Господ. Тази черта от Неговата същност той научи, когато Бог му се яви в облака на присъствието Си:

"И Господ слезе в облака, застана там до него, и прогласи Господното Име. Господ замина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърд, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с вярност, Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях, но никак не обезвинява виновния, въздава беззаконието на бащите върху чадата и върху внуците им, до третото и до четвъртото поколение"(Изход 34:5-7).

Дори когато Мойсей е предупреждавал за съда, винаги е напомнял този важен аспект от Божия характер: "Когато се намериш в скръб и всичко това те постигне, ако най-последно се обърнеш към Господа твоя Бог и послушаш гласа Му, то понеже Господ твоят Бог е Бог милостив, Той няма да те остави, нито ще те изстреби, нито ще забрави завета, за който се е клел на бащите ти" (Второзаконие 4:30-31).

В Стария Завет, Божиите хора Го изоставяха отново и отново, но всеки път Той ги възстановяваше и благославяше по невероятен начин.

Господ имаше пълното право да се откаже от Израил, но винаги им оставаше верен. Неemia обобщава тази чудесна истина за същността Му:

" Но като се успокоявах, те пак вършеха зло пред Тебе; затова Ти ги оставяше в ръката на неприятелите им, които и ги завладяваха; но пак, когато се обръщаха та викаха към Тебе, Ти ги слушаше от небето, и много пъти ги избавяше според милосърдието Си. Ти и заявяваше против тях, за да ги обърнеш към закона Си; но те се гордееха и не слушаха Твоите заповеди, но съгрешаваха против съдбите Ти (чрез които, ако ги изпълнява човек, ще живее), и

обръщаха към Тебе гърба си, и закоравяваха врата си та не слушаха. Въпреки това, Ти много години ги търпеше и заявяваше против тях чрез Духа Си посредством пророците Си, но те не внимаваха; затова Ти ги предаде в ръката на племената на земите. Обаче, поради голямото Твое милосърдие не ги довърши, нито ги остави; защото си Бог щедър и милостив." (Неемия 9:28, 31)

Исая също е познавал този аспект от Божията същност. Подобно на Мойсей, и той говореше за Божия съд срещу греха и за мрачните дни на отчаяние, които ще дойдат над тези, които живеят в непрекъснат бунт. Но дори и по време на едно от тези директни послания, пророк Исая се спира и прави следното изявление:

"Ще спомена милосърдията Господни, причините за хвалене Господа за всичко, що ни е подарил Господ, и за голямата благодат към Израилевият дом, която им показа според щедростите Си, и според премногото Си милости " (Исая 63:7).

Накъдето и да се обърне, Исая вижда отстъпление и измяна в Израил, но когато поглежда в сърцето си, вижда истинската същност на Бог така, както Той му се е открил и започва да Го хвали за верността Му: "О, Господи, ние се разбунтувахме срещу теб и се отвърнахме от твоя Свят Дух. Спаси ни отново със Своята голяма милост. Съжали ни, защото си пълен с милосърдие."

Пророк Йоил също изговаря потресаващи предупреждения за дни на пълен мрак. Той пророкува за големи земетресения и потъмняване на слънцето и луната, но в средата внезапно спира и започва да говори за любещата природа на Бог: "Но, казва Господ, даже и сега се обърнете към Мене С цялото си сърце, с пост, с плач, и с ридание; и раздерете сърцето си, а не дрехите си, та се обърнете към Господа вашия Бог; защото е милостив и щедър, дълготърпелив и многомилостив, и разкайва се за злото.." (Йоил 2:12-13).

Тук „разкайва се“ означава, че Бог иска да отмени съда, който заслужава греха или казано по-просто, Той не иска съд за нас. Желанието му е ние да заскърбим за грехове си, да се обърнем към Него и да бъдем възстановени.

В основата на всички победи над греха е разбирането, че Бог е нежен и пълен с милосърдие.

"Така казва Господ: мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си, и богатият да не се хвали с богатството си; но който се хвали нека се хвали с това, гдето разбира и познава Мене, че съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята; понеже в това благоволя, казва Господ" (Еремия 9:23-24).

Ако сте ходили с Господ известно време, вероятно ви се е случвало да насърчавате другите в това, че Бог е милостив и прощава, но нека ви попитам: Когато вие се провалите, това е съвсем друго нещо, нали?

Започвате да се борите се с ужасните чувства на вина и срам и се питате: "Може би трябва да изпитваме подобни чувства, когато грешим?" В действителност, тези чувства са естествения

резултат от греха, но като деца на Бог не би трябвало в продължение на дни и седмици да мислим, че нашия Отец ни е ядосан. Поради снабдяването, което дойде чрез Христос на кръста, цялата вина и осъждане могат да бъдат бързо премахнати. Той Го направи.

Дори и след като сме се покаяли, може да чувстваме, че трябва да поправим грешките си пред Господ, но подобно на блудния син, нашия Баща ще ни прегърне, целуне, ще сложи пръстен на ръката ни и дреха на гърба ни. Той ни казва да забравим миналото и да влезем в къщата Му, за да се насладим на пиршеството, което е приготвил за нас.

Но нещо вътре в нас протестира: "Не мога да вляза, аз не съм достоен! Аз съгреших пред Господа и трябва да Му покажа, че съжалявам. Трябва да тъгувам и да нося известно време тази вина."

За много християни е лесно да вярват, че Бог е простил тежките грехове на Израил. Нямаме никакъв проблем да приемем, че е простил на Ниневия в Стария завет и на разпънатия крадец в Новия Завет, но странно защо ни е трудно да приемем същата прошка за себе си. Поради някаква причина, за нас е усилие да проумеем, че в момента, когато се обръщаме към Него в покаяние, Той бързо и с любов ни приема, като че ли никога не сме съгрешили.

Библията обещава, че е възможно да се разбере милосърдието на Господ.

Обърнете внимание на думите на Давид: „Който е мъдър нека внимава на това; и нека размишляват човеците за Господните милости“ (Псалм 107:43). Според Давид, този псалм съдържа ключа към разбирането на милосърдието на Бог. И какъв е той? Четири пъти в този псалм се повтаря следното: "Тогава извикаха ..."

Давид е получил прекрасното откровение за Божието милостиво и прощаващо сърце, просто като си е припомнил какво Бог е направил в миналото за възлюбените си деца: "Гладни и жадни, душата им примираше в тях. Тогава извикаха към Господа в бедствието си; и Той ги избави от утесненията им, и заведе ги през прав път, за да отидат в населен град да славословят Господа за Неговата благодат, и за чудесните Му дела към човешките чада" (107:5-8).

Когато израилтяните се скитаха далеч от Господа, бяха оставени гладни, жадни и загубени поради греха. Какво направиха тогава? "Тогава извикаха към Господа и Той ги избави от нещастията им" (107:9).

Когато за пореден път се разбунтуваха и отстъпиха, като паднаха дори още по-ниско, отново четем, че: "Тогава викнаха към Изпраща словото Си и ги изцелява.... " (107:19, 20).

И отново Божият народ дойде до очаквания край – развихри се буря и сърцата им започнаха да се топят от мъка: "Тогава извикаха към ГОСПОДА в бедствието си и Той ги изведе от притесненията им. Обръща бурята в тишина и вълните им утихват" (107:28, 29).

Чрез този урок по история, Бог искаше да научи Давид на следното: "Забележете как съм се отнасял към децата Си в миналото. Те се проваляха непрекъснато, но след това те извиквах и Ме търсеха, и сълзите им трогваха сърцето Ми. Аз съм пълен със съчувствие, когато те се обръщат към Мен. Това е моята същност. Тяхното безсилие ме докосва."

Давид откликва на това откровение: "Вижте колко лесно се раздвижва Божието сърце. О, колко бързо Той отговаря на виковете на децата си. Неговите милости нямат край."

Възлюбени, не е нужно да продължавате в мъка и вина, вместо това отидете при Господ, извикайте към Него и Му се изповядайте. Той е един нежен Баща, който се трогва от всеки ваш вик.

Дойде време, когато самия Давид се нуждаеше от откровение за Божиата милост.

Добре известно е, че цар Давид падна в ужасен грях като извърши прелюбодейство, което се опита да прикрие чрез убийство. Освен това, знаем че Давид бе пълен със Светия Дух, поради което трябва да се е чувствал ужасно. Той е можел да продължи да си живее по същия начин, докато не е признал ужасните неща, които е извършил.

Пророк Натан се изправи смело срещу него с думите: "Ти опозори Божието име." Веднага Давид призна, покая се и докато още плачеше, Натан го увери: "Греховете ти са простени."

Но дори тази увереност не бе достатъчна за Давид. Виждате ли, едно е да си простен и съвсем друго да си свободен и на чисто с Господ. Давид знаеше, че прошката е лесната част. Сега той искаше да оправи отношенията си с Бог, за да си върне радостта. Той извика: "Не ме отхвърляй от присъствието Си и не отнемай Светия Си Дух от мен!" (Псалм 51:11).

Псалм 51 е написан докато Давид си припомня милостивата и дълготърпелива същност на Господа. Той започва с призив към Божиата нежна простителност: "Смили се над мен, Боже, според милостта Си; според величието на милосърдието Си изличи престъпленията ми!"

Давид знаеше точно какво да направи: Той извика: "Този сиромас извика и Господ чу, и от всичките му скърби го избави." (34:6). "Очите на Господа са към праведните и ушите Му — към техния вик." (34:15). "Праведните викат и Господ чува, и от всичките им беди ги избавя." (34:17).

Скъпи светии, победата във всяка битка се крие в това да имате следната увереност: без значение колко дълбоко сте пропаднали, вие служите на един Господ, Който е готов да прости. Всъщност, Той няма търпение да ви изцели. Той има повече милост към вас, отколкото някога бихте имали нужда.

Така че, ето къде е вашето оръжие: Викайте! Викайте с цялото си сърце като Давид. Отидете при Господ и признайте греховете си. Обърнете се към Неговата милост с думите: "Господи, аз знам, че ме обичаш и Си готов да ми простиш. Покаявам се пред Теб още сега."

Точно в този момент сте на чисто с Бог и е безполезно да мислите, че може по някакъв начин да платите за греха си. Бог ви обича толкова много, че даде Своя Син, Исус, Който вече плати всичко. Нашият милостив, любящ Адвокат копнее да ви помогне и освободи: "Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако някой съгреша, имаме Застъпник при Отца – Исус Христос Праведния"(1 Йоан 2:1).

Спомням си, че веднъж се разхождахме с малката ми внучка Тифани и тя ходеше по ръба на ниска бетонна стена. Аз я придържах отзад, за да не падне, но тя се опитваше да се отскубне от ръката ми. В крайна сметка я пуснах и тя се строполи, но без да се нарани. Когато падна, аз разбира се не я изоставих и не казах: "Виж какво направи. Ти вече не си моя внучка!" Нито един обичаш дядо не би го направил.

Господ ми показа чрез тази ситуация: "Дейвид, ти имаш такава любов към детето, но понякога не Ми позволяваш да те обичам по същия начин. Изпълваш се с гордост от своите деца, но не ми позволяваш Аз да се гордея с теб."

Скоро след това чух Господ да говори с нежно послание на душата ми: "Сине, ти благослови сърцето Ми!" През целия ми живот, никой никога не ми е казвал по-хубаво нещо и знам, че това слово е вярно. Библията казва, че Бог се наслаждава в децата си.

Божие милосърдие е, за да се наслаждаваме в него.

Йона беше пророк, който напълно позна милосърдието на Господа, но не можа да му се наслади или да го използва. Вместо това, Йона обърна Божията благодат в тежест.

Разбирате ли, ниневийците бяха врагове на Израил и Бог заповяда на Йона да отиде в нечестивия град Ниневия и да пророкува скорошното му погубване. Но Йона набързо избяга, заставайки зад милосърдието на Господ: "...защото знаех, че Ти си Бог милостив и състрадателен, дълготърпелив и многомилостив, и се разкайваш за злото." (Йона 4:2).

Или казано с други думи: "Господи, Ти ми заповяда да кажа на Ниневия, че остават само четиридесет дни до унищожаването му, но не мога да го направя, защото Те познавам. Ти си чувствителен, сълзи и покаяние размекват сърцето Ти. Знаем какво ще се случи - когато видиш ниневийците да плачат, ще промениш решението Си. Вместо да изпратиш осъждение, ще наклониш сърцата им към Себе Си и накрая аз ще изглеждам като глупак!"

Накрая, Йона отиде в Ниневия, но само защото една гигантска риба го изплю от корема си на сушата. Йона обяви Божията присъда над Ниневия и разбира се, хората се покаяха. Закоравелите грешни ниневийци плакаха, постиха, жалееха и посипваха с прах не само себе си, но дори и животните си. Това беше едно от най-великите съживления, описани в Библията.

На фона на всичко това, Йона се разсърди. Той се намуси, защото Бог пощади Ниневия, вместо да се зарадва, че те станаха праведни. Накратко, Йона не се зарадва на Божията милост. Възлюбени, като Божии хора нека не си позволяваме да правим същата грешка. Ние

трябва да Му благодарим за милосърдието и благодатта към нас, Неговата Църква, както и към нашата нация.

Божие милосърдие трябва да се прогласи.

Ние трябва да проповядваме на цялото човечество за милостта на Господ. Давид свидетелства: "Не скрих правдата Ти вътре във сърцето си, изявих верността Ти и спасението Ти, не укрих милостта Ти и истината Ти от голямо събрание" (Псалм 40:10).

Давид не предназначи това прекрасно послание само за себе си. Той знаеше, че то е крайно необходимо за цялото общество, нация, както и за наранения свят. Той бе благодарен на Бог за тази голяма любов, защото беше наясно със собствените си чувства: "... беззаконията ми ме стигнаха " (40:12).

Няма значение колко лошо са съгрешили хората около вас, Бог все още обича всички. Ето защо Той изпрати Сина Си и ние трябва да проповядваме това на света. Можете ли да кажете заедно с Давид: "Аз не съм укрил Твоята милост ... от голямо събрание"? Това е желанието му за всички нас.

Този е един от най-цитираните и възпявани стихове в Божието Слово: "Понеже Твоето милосърдие е по-желателно от живота, устните ми ще Те хвалят." (Псалм 63:3). Някой може би ще попита: "Какво означава това," Неговата милост е по-желателна от живота?"

Истината е, че животът е кратък. Той увяхва като тревата, която я има един сезон, а на следващия вече си е отишла. Но Божията милост трае вечно и дори след милиони години, Исус ще бъде също толкова нежен и любящ към нас, както е сега. Други могат да ви отнемат живота, но никой не може да ви отнеме милосърдието на Бог.

Помислете за момент: Бог вече не ви е ядосан за вашите грешки. Ако сте готови да изоставите греха си, можете да бъдете простени и възстановени още в този момент. Словото казва, че нищо не може да застане между нашия Господ и нас – нито грях, нито вина, нито осъждаща мисъл и може да кажете: "Животът ми е благословение от Господа и аз мога да се радвам и да Го хваля. Аз съм чист, свободен, простен, оправдан, осветен и изкупен."

Вие имате любящ и нежен Баща, Който Го е грижа за вас. Той е събрал всяка проронена от вас сълза. Той е видял всяка ваша нужда, знае всяка ваша мисъл. Той ви обича! Ако само можехте да проумеете колко нежен е Той към вас - колко търпелив, грижовен, готов да прощава и да ви благословя – едва ли щяхте да се удържите. Щяхте да викате и да Го хвалите, докато останете без глас: "Понеже Неговото милосърдие е по-желателно от живота!" Амин.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2010 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Lovingkindness of the Lord](#) / [Милосърдието на Господ](#)